

Съ врагъ врагувамъ — мѣра споредъ мѣра,
 съ благъ благувамъ — вѣра споредъ вѣра;
 нѣмамъ братецъ, ни сестрица —
 братецъ да ме хвали,
 а сестра да жали...

Лѣле моя,
 сабя халосия!

Море люта
 одринска ракия.

Богъ богува — нека си богува,
 царь царува — вѣка ли царува?
 нѣмамъ либе, пѣрва обичь, —
 мене да очаква
 и да ме оплаква...

Лѣле моя,
 пушка огнебойка!

Море тънка
 солунска девойка.

II.

Да бѣха, либе, да бѣха,
 да бѣха злато ковано
 твоитѣ руси косици...

Мѣна бихъ сторилъ мило за драго
 хранена коня,
 мѣна за благо
 турци да гоня!

Да бѣха, либе, да бѣха,
 да бѣха огънь елмази
 твоитѣ черни очици...